

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Guðlaug B. Ólafsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 140/2012**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 14. ágúst 2012, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 14. ágúst 2012. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 17. ágúst 2012, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 14. september 2012. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 1. október 2012, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi, dagsettu 12. október 2012.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 30. nóvember 2012.

II.

Málsatvik.

Þann 20. júní 2008 var yfirlýsing um sjálfskuldarábyrgð vegna korta F undirrituð. Sóknaraðili tókst á hendur sjálfskuldarábyrgð á öllum kröfum sem F ætti eða kynni að eigast á hendur A, allt að kr. 800.000 í fjögur ár frá útgáfudegi. Sóknaraðili staðfesti með undirritun sinni að hafa kynnt sér efni bæklinga F um sjálfskuldarábyrgðir. Gerði hann sér grein fyrir í hverju ábyrgð hans væri fólgin og taldi hana samrýmast greiðslugetu sinni. Sóknaraðili staðfesti að hafa kynnt sér fjárhag kreditkorthafa og taldi kortaútgáfuna samrýmast greiðslugetu hans.

Þann 10. maí 2011 var sóknaraðila birt stefna í máli nr. Y. Stefnandi var varnaraðili og stefndu voru A og sóknaraðili. Þess var krafist að stefndu yrðu dæmdir in solidum til að greiða stefnanda skuld að fjárhæð kr. 800.000 ásamt dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu.

Réttarsátt var gerð í málinu. Stefnu lofuðu in solidum að greiða stefnanda skuld að fjárhæð kr. 800.000 ásamt dráttarvöxtum skv. 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001. Fyrsta greiðsla að fjárhæð kr. 10.000 átti að fara fram 1. júní 2011 og síðan átti sama fjárhæð að vera greidd mánaðarlega til 1. nóvember 2011 þegar eftirstöðvar skuldarinnar voru greiddar.

Þann 11. apríl 2012 sendi umboðsmaður skuldara varnaraðila tölvupóst fyrir hönd sóknaraðila þar sem óskað var eftir því að umrædd ábyrgðaryfirlýsing yrði skoðuð og rökstudd afstaða tekin til gildis hennar. Varnaraðili upplýsti umboðsmann skuldara þann 14. ágúst 2012 að innheimtu yrði haldið áfram á grundvelli dómsáttarinnar.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 14. ágúst 2012.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að sjálfskuldarábyrgð hans vegna korts A hjá F verði felld úr gildi. Jafnframt og samhliða er farið fram á ógildingu á réttarsátt í héraðsdómi Reykjavíkur, kröfunúmer Y á grundvelli ógildrar ábyrgðar.

Sóknaraðili kveður varnaraðila ekki hafa farið að samkomulagi um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga við umrædda lánveitingu, sbr. 3. gr. og 4. gr. samkomulagsins.

Sóknaraðili kveðst ekki hafa fengið að sjá greiðslumat sem framkvæma átti á aðalskuldara. Eins hafi átt að kynna sóknaraðila greiðslumat en það hafi ekki verið gert. Bendir sóknaraðili á að þrátt fyrir að fjárhæð umræddrar ábyrgðar sé undir kr. 1.000.000 þá hafi hann þurft að afþakka gerð greiðslumats á aðalskuldara en það hafi hann ekki gert.

Sóknaraðili kveðst hafa skrifað undir að hafa kynnt sér fjárhag korthafa, en það hafi ekki verið annað en yfirborðsleg könnun án allrar hnýsni enda hafi hann treyst því að öflugt fjármálafyrirtæki, F, myndi gera það ítarlega eins og það hafði tæki til og hafi borið að gera skv. 3. gr. samkomulagsins. Varnaraðili hafi hins vegar að öllum líkindum ekki framkvæmt slíkt mat, í öllu falli hafi hann ekki sýnt það þrátt fyrir umleitanir þess efnis frá byrjun apríl 2012. Sóknaraðili kveður ljóst vera að hann hefði ekki gengist undir ábyrgðina hefði hann haft mat á raunverulegri greiðslugetu korthafa sem komið hafi á daginn að hafi ekki verið til staðar.

Vísar sóknaraðili ennfremur til 1. mgr. 4. gr. samkomulags um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga. Sóknaraðila hafi ekki verið kynnt efni upplýsingabæklings um ábyrgðir og bæklingnum hafi ekki verið dreift þegar sóknaraðili gekkst í umrædda ábyrgð. Þar með hafi ekki verið staðið rétt að upplýsingagjöf til hans sem ábyrgðarmanns eins og samkomulagið geri ráð fyrir.

Sóknaraðili bendir á að hann hafi skrifað undir að hafa kynnt sér efni bæklings varnaraðila um sjálfskuldarábyrgðir. Þrátt fyrir að hafa einhvern tíma kynnt sér efni þessa bæklings í fyrndinni hafi sóknaraðili alls ekki verið kunnugur upplýsingabæklingnum þegar hann hafi skrifað undir ábyrgðaryfirlýsinguna, enda hafi bæklingurinn ekki fylgt með þeim skjölum sem afhent hafi verið til undirritunar eins og átti að gera skv. 4. gr. samkomulagsins.

Sóknaraðili vísar til þess að af þessum bresti varnaraðila á upplýsingagjöf hafi leitt að sóknaraðili þekkti ekki skyldur varnaraðila til mats á greiðslugetu og til upplýsingagjafar og að sama skapi hafi hann ekki þekkt rétt sinn á að fá ábyrgðina fellda úr gildi þegar hann hafi skrifað undir dómsátt. Sóknaraðili hafi skrifað undir dómsátt til þess að halda málinu í góðri trú en hafi ekki fyrirgert betri rétti sínum. Sóknaraðili vísar til þess að eftir að hann hafi áttað sig á rétti sínum hafi hann leitað svo skjótt sem auðið hafi verið, eftir gögnum frá varnaraðila, m.a. um greiðslumat og rökstudda afstöðu til ábyrgðarinnar með aðstoð umboðsmanns skuldara.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfum sóknaraðila verði vísað frá. Varnaraðili vísar til þess að í tengslum við útgáfu kortsins hafi varnaraðili metið greiðslugetu korthafa fullnægjandi til að taka hann í viðskipti en í því hafi falist að hann gæti staðið í skilum við varnaraðila. Varnaraðili kveðst m.a. af persónuverndarsjónarmiðum ekki hafa varðveitt eintak af matinu né gögn sem sýni að það hafi verið kynnt sóknaraðila eða að sóknaraðili hafi viljað kynna sér það.

Varnaraðili bendir á að í nefndri ábyrgðaryfirlýsingu sé m.a. tekið fram að: „Við gerum okkur grein fyrir í hverju ábyrgð okkar er fölgin og teljum hana samræmast greiðslugetu okkar. Við höfum einnig kynnt okkur fjárhag kreditkortshafa og teljum kortaútgáfuna samrýmast greiðslugetu hans.“

Varnaraðili telur sig í ljósi framanritaðs hafa staðið rétt að málum og að sóknaraðila hafi verið fullkunnugt um inntak ábyrgðar sinnar og hann hafi lýst því yfir að hann hafi kannað fjárhag og greiðslugetu korthafans með hliðsjón af þeim viðskiptum sem ábyrgðin stafir frá.

Varnaraðili telur rétt að taka fram að vegna ábyrgðarskuldbindingarinnar hafi sóknaraðili gengist undir dómsátt í kjölfar birtingar stefnu. Sáttin sé árituð af dómara við héraðsdóm Reykjavíkur og slíkri sátt verði ekki hnekkst nema fyrir dómi. Það leiði og af almennum málsmeðferðarreglum að málsástæður beri að hafa uppi svo fljótt sem auðið sé, en sóknaraðili hafi ekkert borið fyrir sig af því sem fram komi í kvörtun til úrskurðarnefndarinnar þegar málið hafi verið til meðferðar fyrir dómi og hann undirgekkst nefnda dómsátt. Þannig byggir varnaraðili á því að vísa beri kvörtuninni frá bæði hvað varðar ógildingu sáttarinnar og að ábyrgðin verði felld úr gildi.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur annars vegar að gildi sjálfskuldarábyrgðar sóknaraðila samkvæmt yfirlýsingu um sjálfskuldarábyrgð á reikningi A, dags. 20. júní 2008 og hins vegar að því hvort úrskurðarnefndin geti tekið til endurskoðunar þá niðurstöðu sem fékkst með dómsátt aðila.

Í 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um þau mál sem nefndin fjallar ekki um. Í d-lið 6. gr. kemur fram að nefndin fjalli ekki um ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms. Varnaraðili höfðaði mál á hendur sóknaraðila á grundvelli umræddrar ábyrgðaryfirlýsingar og lauk því máli með réttarsátt aðila. Úrskurðarnefndin tekur samkvæmt framansögðu ekki til meðferðar mál sem eru eða hafa verið til meðferðar almennra dómstóla. Verður þegar af þessari ástæðu að vísa málinu frá úrskurðarnefndinni, sbr. úrskurð úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki nr. 14/2004.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 30. nóvember 2012.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðlaug B. Ólafsdóttir

Ár 2012, þriðjudaginn 18. desember er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.